هرکس از این خوشحال می‌شود که الله متعال او را از غم و اندوه‌های روز قیامت نجات دهد، باید به تنگدست مهلت دهد یا از او بگذرد

از ابوقتاده رضی‌الله‌عنه روایت است که او در جستجوی یکی از بدهکارانش بود، اما آن مرد از او پنهان می‌شد. سپس [روزی] او را یافت. [مرد بدهکار] گفت: «من تنگدستم.» [ابوقتاده] گفت: «آیا به خدا سوگند [راست می‌گویی]؟» گفت: «به خدا سوگند.» [ابوقتاده] گفت: «پس [حرفت را پذیرفتم]، زیرا من از رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم شنیدم که می‌فرمودند: «هرکس از این خوشحال می‌شود که الله متعال او را از غم و اندوه‌های روز قیامت نجات دهد، باید به تنگدست مهلت دهد یا از او بگذرد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

ابوقتاده انصاری رضی‌الله‌عنه در جستجوی یکی از بدهکارانش بود که از او پنهان می‌شد. پس او را یافت. آن مرد بدهکار گفت: من تنگدستم و مالی ندارم که بدهی تو را بپردازم. پس ابوقتاده رضی‌الله‌عنه او را به خدا سوگند داد که آیا [راست می‌گوید که] مالی نزد خود ندارد؟ پس [آن مرد] به خدا سوگند خورد که در آنچه می‌گوید، راستگو است. پس ابوقتاده رضی‌الله‌عنه گفت که از پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم شنیده است که می‌فرمودند: هر کس که شادمان و خوشحال می‌شود از اینکه خداوند او را از سختی‌ها، دشواری‌ها و هراس‌های روز قیامت نجات دهد، پس باید به تنگدستی مهلت دهد؛ به این صورت که مهلت مطالبهٔ بدهی را تمدید کرده و به تأخیر اندازد، یا اینکه بخشی از بدهی یا تمام آن را ببخشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4195